Prawo pacjenta do informacji

Kategoria: Polityka Zdrowotna
Opublikowano: czwartek, 06, luty 2014 23:00
Bernadeta Skóbel
Odsłony: 1542

Pacjent aby mógł dokonać świadomego wyboru, musi zostać o alternatywnej metodzie leczenia czy też diagnostyki poinformowany. W sytuacji, gdy istnieją alternatywne metody diagnostyczne lub lecznicze wybór jednej z nich należy do pacjenta. Wybór ten lekarz ma obowiązek uszanować, nawet jeśli jego zdaniem nie jest on trafny. Wyrok Sądu Najwyższego z 16 maja 2012 r. sygn. akt III CSK 227/11.

Wprawdzie z przepisów ustawy o zawodach lekarza i lekarza dentysty ta zasada nie wynika wprost, jednakże zasadę tę należy wyprowadzić choćby z art. 31 ust. 1 tej ustawy, gdzie mowa jest o informacji m.in. o "proponowanych oraz możliwych metodach diagnostycznych, leczniczych". Po to ustawodawca zamieścił to sformułowanie, aby dać wyraz temu, że wybór metody medycznej powierza pacjentowi. Oczywiste jest jednak, że pacjent - z reguły - jest laikiem i nie ma pojęcia o zawiłościach diagnozowania i terapii, stąd też lekarz powinien uczynić wszystko, by przekonać pacjenta do optymalnej, jego zdaniem, metody medycznej. Jest to istota staranności zawodowej lekarza. Ostateczna jednak decyzja należy do pacjenta, który zresztą może wybrać metodę mniej inwazyjną lub nawet o zmniejszonej skuteczności terapeutycznej, także ze względów pozamedycznych. A zatem nawet kryteria celowości medycznej nie przesądzają o wyborze metody diagnostyki lub leczenia. O wyborze tym przesądzają przekonania pacjenta, jego indywidualna wrażliwość na ból, podatność na alergię i inne cechy osobnicze, którym daje wyraz, wypowiadając swoje zdanie. Lekarz powinien go w dokonaniu wyboru efektywnie wspomóc, ale nie odpowiada za rezultat. Pacjent może pozostać nieprzekonany do proponowanej przez lekarza bardziej efektywnej metody i wolę pacjenta trzeba uszanować.

Na koniec, z powyższą zasadą nie pozostaje w sprzeczności wadliwie zredagowany art. 6 kodeksu etyki lekarskiej brzmiący: „Lekarz ma swobodę wyboru w zakresie metod postępowania, które uzna za najskuteczniejsze". Podlega on bowiem interpretacji, w powiązaniu z art. 13 kodeksu - zwłaszcza zdaniem trzecim, że: „Lekarz powinien poinformować pacjenta o stopniu ewentualnego ryzyka zabiegów diagnostycznych i leczniczych i spodziewanych korzyściach związanych z wykonywaniem tych zabiegów, a także o możliwościach zastosowania innego postępowania medycznego". Informacja ta, jak już wskazano, służy dokonaniu świadomego wyboru przez pacjenta, nie przez lekarza. Lekarz wybiera jedynie metody, których zastosowanie następnie proponuje pacjentowi, a ten oświadczając, spośród jakich ewentualności dokonał wyboru, ostatecznie decyduje. Innym zagadnieniem jest, że wybór pacjenta może polegać na rezygnacji z dokonania wyboru metody zabiegu operacyjnego, choćby w sytuacji, gdy stanowisko pacjenta wyraża się całkowitym zaufaniem do lekarza i prośbą o podjęcie za niego kompetentnej decyzji.

Źródło: http://www.sn.pl/sites/orzecznictwo/Orzeczenia2/III%20CSK%20227-11-1.pdf

Phoca PDF